

Det er et mål for regjeringens flyktningpolitikk at Norge skal gi beskyttelse til flyktninger som risikerer forfølgelse. Samtidig er det et mål å redusere tilstrømmingen av asylsøkere uten beskyttelsebehov. Her er mer om noen temaer som har vært aktuelle i 2003 og utfordringer på området i tiden framover.

Flere får asyl på grunn av kjønnsbasert forfølgelse

De siste årene har oppmerksomheten rundt vold mot kvinner økt i det norske samfunnet. Den økte oppmerksomheten omfatter også kvinnelige asylsøkere som har flyktet fra kjønnsbasert forfølgelse. Også menn kan ha behov for beskyttelse på et slikt grunnlag. Dette gjelder i all hovedsak homofile. UDI har systematisk jobbet med å heve kunnskapsnivået i organisasjonen om forfølgelse på grunn av kjønnsrelaterte forhold, og i 2003 fikk 50 personer asyl på fordi de fryktet kjønnsbasert forfølgelse – betydelig flere enn tidligere. De fleste kom fra Iran, Etiopia og Afghanistan, og var kvinner som hadde flyktet fra overgrep som tvangsekteskap, æresdrap og voldtekter. Blant de 50 var også et antall lesbiske kvinner og homofile menn som fikk innvilget asyl fordi de fryktet forfølgelse på grunn av sin seksuelle legning.

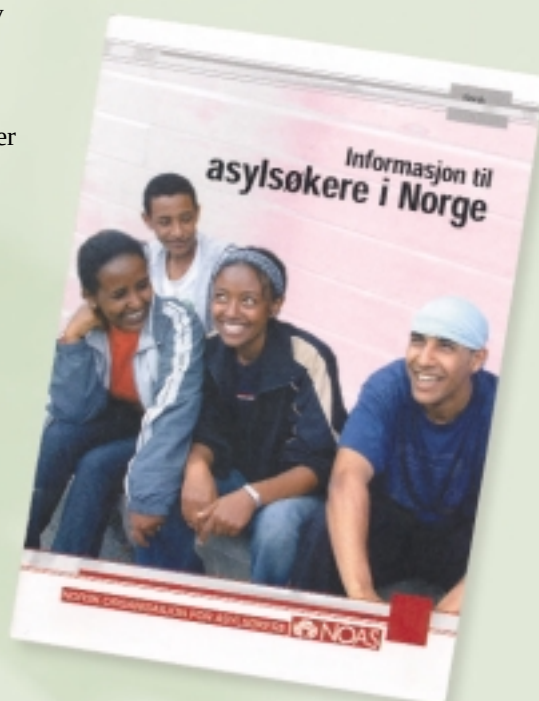
Styrket informasjonstilbud

1. september 2003 startet Norsk Organisasjon for Asylsøkere (NOAS) på oppdrag fra Utlendingsdirektoratet et nytt og styrket informasjonstilbud til asylsøkere. I løpet av den første tiden i Norge får asylsøkerne informasjon om blant annet saksgangen, rettigheter og plikter. Informasjonen er tilrettelagt etter ulike gruppers behov. Personer med

antatt grunnløse søknader gis mindre omfattende informasjon når det gjelder et fremtidig liv i Norge. Kvinner blir opplyst om muligheten for å få kvinnelig advokat, intervjuer og tolk. Enslige mindreårige asylsøkere får egen informasjon om det tilbudet de vil bli gitt som en gruppe med særlige rettigheter. Søkerne gis et realistisk grunnlag for å vurdere sine muligheter for å få beskyttelse i Norge og informeres om muligheten til å trekke søknaden og retur til hjemlandet.

Basisinformasjonen gis i form av informasjonsfilm og brosjyre på 35 språk. I tillegg får alle søkerne tilbud om en individuell samtale med en informasjonsmedarbeider i NOAS. Alle asylsøkere blir informert på sitt morsmål eller et annet språk de forstår godt, via tolk hvis de ikke snakker et av de mange språkene informasjonsmedarbeiderne snakker.

Teksten i informasjonsbrosjyrene finnes på NOAS sine nettsider www.noas.org.

Vellykket innsats mot antatt grunnløse asylsøkere styrkes

Tilstrømningen av asylsøkere som kommer fra land som i utgangspunktet anses som trygge (hovedsakelig i Øst-Europa og det tidligere Sovjetunionen) sank fra rundt 40 prosent høsten 2001 til gjennomsnittlig 6-7 prosent i 2003, etter målrettet innsats fra norske myndigheter.

For ytterligere å redusere tilstrømningen av personer som søker om asyl av økonomiske/ sosiale årsaker og gi en signaleffekt til potensielle asylsøkere uten beskyttelsesbehov, ble det høsten 2003 ble besluttet at det skulle innføres 48 timers saksbehandlingstid for antatt grunnløse asylsøkere fra 1. januar 2004. Mot slutten av 2003 søkte kun 1-2 personer i denne kategorien om asyl hver dag, og tallet sank ytterligere etter at ordningen trådte i kraft ved årsskiftet.

Asylsøkere som går gjennom 48 timers prosedyren mottar tilsvarende juridisk bistand og informasjonsmateriale som andre søkere. Dersom det under behandlingen av en sak fremkommer opplysninger som tilsier at søkeren kan ha et beskyttelsesbehov eller grunnlag for opphold av humanitære årsaker, tas søknaden ut av hurtigprosedyren og inn i den vanlige saksbehandlingen.

Framtidige utfordringer

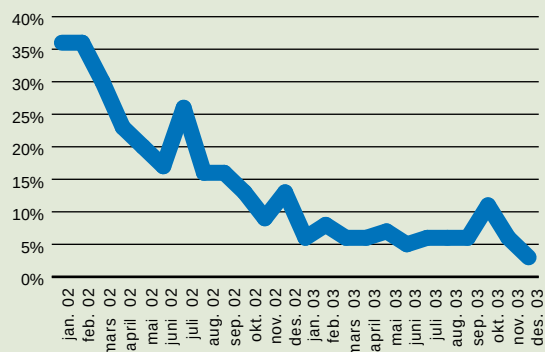
– Selv om mye tyder på myndighetenes målrettede innsats de siste årene fører til at antall asylsøkere vil bli lavere enn i 2003, vil arbeidet på asylområdet også i 2004 være preget av at et stort antall saker skal behandles. Utfordringen er å kombinere høy produksjon med et godt kvalitetsnivå. Vi må ivareta den enkeltes rettsikkerhet slik at flyktninger som risikerer forfølgelse får den beskyttelsen de behov for og krav på.

Paula Tolonen.

Avdelingsdirektør asylavdelingen.

Andel antatt grunnløse asylsøknader 2002 – 2003

I Norge er innvandringen regulert og kontrollert. Det betyr at UDI i sin behandling av søknader om opphold i ulike former må kontrollere opplysninger i søknadene nøye for å forebygge og begrense ulovlig innvandring.

Tidkrevende å fastslå identitet

Det kan i en god del saker være tidkrevende å få fastslått identiteten til personer som søker om ulike former for opphold i Norge. Mange av de som ønsker opphold her kommer fra land hvor nasjonale registre er mangelfulle eller ikke eksisterende, eller attester kan kjøpes på gaten. I framtiden vil pass og identitetspapirer inneholde for eksempel fingeravtrykk som gjør dette arbeidet lettere, men i dag bruker Utlendingsdirektoratet mye tid og ressurser for å fastslå enkelte søkers identitet.

Søkers generelle troverdighet har betydning for behandlingen av saken. I mange av sakene hvor det kan stilles spørsmål om en persons identitet er det tilstrekkelig at ulike opplysninger sjekkes opp mot hverandre for å komme fram til et resultat. I enkelte saker der tvilen er større, sendes saker til den norske utenriksstasjonen i landet for å sjekke opplysningene. Slike undersøkelser kan innebære sjekking i registre hvis de finnes, eller samtaler med familiemedlemmer, naboer eller andre som kan kjenne personen.

En annen form for identitetsfastsetting er DNA-analyse. I forbindelse med søknader om familiegjennforening for barn av utlendinger som bor i Norge tilbyr Utlendingsdirektoratet slik testing til søkere som ikke kan godtgjøre familierelasjonen på annen måte. De fleste som får dette tilbudet takker ja.

Aldertesting er til god hjelp i saker hvor Utlendingsdirektoratet trenger å slå fast alder for å gi en tillatelse. Norge tillater ikke barneekteskap, derfor er det noen ganger nødvendig å fastsette alder for å sikre at de som kommer til Norge for å gifte seg faktisk er voksne over 18 år.

Dersom søker ikke kan dokumentere sin identitet på en eller annen måte, må søknaden avslås og opphold i Norge kan ikke innvilges.

Med rett til å reise inn i Schengen og Norge

Det blir flere og flere som hvert år ønsker visum for å besøke slekt og venner i Norge. Om lag 90 prosent av alle visumsøknader blir avgjort på våre utenriksstasjoner, resten hos Oppholdsavdelingen i UDI. Utlendingsdirektoratet arbeider i daglig kontakt med andre land i Schengen-samarbeidet og våre utenriksstasjoner når det gjelder visumsøknader.

Når en person får innvilget visum til Norge klistres en såkalt visumetikett inn i personens reisedokument. I framtiden vil visumetikette av sikkerhetsmessige årsaker inneholde langt mer informasjon om personen enn i dag, slik at identiteten til de som kommer til landet med et visum kan kontrolleres. Oppholdsavdelingen har ansvar for å utvikle nye visumetiketter, som skal utstyres med både bilde, fingeravtrykk og på sikt biometriske elementer (som for eksempel iris-scanning). De nye etikettene blir vanskeligere å forfalske, og det blir umulig å utgi seg for en annen enn den man er.

I den nye visumetiketten som tas i bruk i mai 2004 er det blant annet plass til bilde.

Iris-scanning er et aktuelt framtidig virkemiddel mot forfalsking av visum.

Ny visumdatabase for alle Schengen-landene

Det er et tett samarbeid mellom landene i Schengen-samarbeidet på visumområdet. I 2003 har det vært arbeidet mye med utvikling av en ny visumdatabase for hele Schengen-området. I Norge arbeider UDI tett sammen med Kriminalpolitisentralen (Kripos), Politiets Sikkerhetstjeneste (PST) og Utenriksdepartementet (UD) om dette prosjektet. Basen skal inneholde mer personinformasjon enn dagens system, som for eksempel bilde og fingeravtrykk.

Konsultasjoner med andre land

Et visum til et Schengen-land gjelder til hele Schengen-territoriet, og i spesielle saker kan derfor andre Schengen-land kreve at Norge skal konsultere dem før vi gir visum til borgere av bestemte land. Antallet land det kreves konsultasjon for, økte dramatisk i kjølvannet av 11. september. Før var det kanskje bare et eller to land i Schengen som ville ha beskjed dersom Norge fikk inn visumsøknader fra enkelte land i Midtøsten. I dag kan det være 20 land som vil konsulteres før et visum utstedes i Norge. Selv om konsultasjonene skjer elektronisk, er det en tidkrevende prosess som bidrar til å forlenge saksbehandlingstidene for mange visumsøknader. Det arbeides for å forenkle disse konsultasjonsprosessene.

På UDIs nettsider www.udi.no finnes informasjon om vilkårene for å få visum og hvilke land Schengen-landene har inngått visumfrihets-avtaler med.

Framtidige utfordringer

– Oppholdsavdelingen har store utfordringer knyttet til servicen vi skal yte våre brukere. Å finne en god balanse mellom ressursbruk på kontroll av søknader og ressursbruk som sikrer tilfredsstillende brukerservice og raske vedtak blir en hovedutfordring også i 2004. Morten Hansen. Fungerende avdelingsdirektør, Oppholdsavdelingen.

Integrering handler om at alle skal ha de samme muligheter, rettigheter og plikter til deltakelse i det norske samfunn, enten dette er i arbeidslivet, skolen, i kontakt med det offentlige tjenesteapparatet, i bomiljøet eller organisasjonslivet. For at dette skal kunne realiseres, må integreringsarbeidet rettes både mot majoriteten og minoritetene.

Tolking i offentlig sektor – en rettsikkerhetsgaranti

Uavhengig av språklig bakgrunn skal alle sikres et likeverdig tilbud til offentlige tjenester i det norske samfunn. God tolking er viktig for å sikre at også personer med svake norskkunnskaper er kjent med sine rettigheter og plikter som innbyggere i landet, og en garanti for den enkeltes rettsikkerhet. Utlendingsdirektoratet har ansvar for utvikling av tolkefeltet i offentlig sektor. I 2003 har direktoratet hatt det overordnede ansvaret for etableringen og koordineringen av et nytt utdanningstilbud for tolker med ca. 300 studieplasser. I tillegg har UDI tilrettelagt for oppstarten av en tolkelærerutdanning med 20 studieplasser. I løpet av året har UDI språktestet 750 tolker på 40 språk.

Etableringen av utdanning og testing av tolker har bidratt til en bevisstgjøring blant tolker og brukere av tolketjenester rundt sammenhengen mellom kvalitet og rettsikkerhet.

www.udi.no/tolking

Minoritetsperspektiv i offentlig tjenesteyting

I 2003 har det vært fokus på kompetansehevingstiltak i flerkulturell forståelse for å bidra til et offentlig tjenestetilbud som likestiller brukere uavhengig av språklig, kulturell, etnisk og religiøs bakgrunn. Gjennom omfattende evaluering av tidligere og pågående prosjekter har UDI lagt føringer for videre arbeid. Det bygges for tiden opp en god pool med kompetente kursledere i tverrkulturell forståelse.

www.udi.no/mot

Håndbok 2003

I 2003 utga UDI en håndbok for arbeid med flyktninger, asylsøkere og innvandrere. Håndboka fungerer som et oppslagsverk og inneholder opplysninger om lover og regler, plikter og rettigheter, samt tilbud og velferdsordninger i Norge. Ordninger som berører nyankomne innvandrere er grundig beskrevet, og det er lagt stor vekt på forhold som retter seg mot familien, opplæring, utdanning og arbeid, samt samfunnsdeltakelse på ulike nivåer.

Målgruppe for håndboka er først og fremst ansatte i kommuner og andre offentlige instanser, men den er også nyttig for frivillige organisasjoner og privatpersoner.

www.udi.no/håndbok

Fremtidige utfordringer: en styrking av integreringsarbeidet

I de 15 år Utlendingsdirektoratet har eksistert har det skjedd store endringer i sammensetningen av den norske befolkningen. Norge anno 2003 er flerkulturelt og det kreves innsats både fra majoriteten og minoritetene for at samfunnet skal fungere best mulig. Et økt fokus på integreringsarbeid er viktig for hvordan Norge benytter mulighetene og takler utfordringene et flerkulturelt og mangfoldig samfunn byr på.

Kommunal- og regionaldepartementet har initiert et arbeid/utredning for å se hvordan man kan styrke integreringsfeltet. Gjennom dette arbeidet vil man se på mulighetene for en bedre organisering av forvaltningen, og det kan bli aktuelt å skille ut delene av UDI som i dag arbeider med integrering.

- Det er nødvendig med bred dialog om hva slags flerkulturelt samfunn vi ønsker at Norge skal være, og UDI ser fram til en gjennomgang av integreringsfeltet. Skjoldvor Fjeldvær. Avdelingsdirektør, Integreringsavdelingen.

www.udi.no/integrering

UDIs seks regionkontorer er involvert i en rekke av direktoratets arbeidsoppgaver fra asylmottak til langsiktig integrering i lokalsamfunn. Vellykket oppgaveløsning forutsetter et godt samarbeid med regionale og kommunale aktører. Regionkontorene har tett kontakt med direktoratets samarbeidspartnere og har opparbeidet solid og nødvendig kompetanse om lokale og regionale forhold.

Gjennom utstrakt kontakt med kommuner og andre lokale samarbeidspartnere spiller regionkontorene en avgjørende rolle i et vellykket mottaks- og bosettingsarbeid.

Regionkontorene er ansvarlige for å opprette og nedlegge asylmottak. De har også ansvar for å føre tilsyn med asylmottak for å påse at de drives i tråd med UDIs retningslinjer.

UDI har arbeidet for å etablere nettverk som må til for å oppnå rask og god bosetting. Det er i hovedsak regionkontorene som står for dialogen med landets kommuner om bosetting av den enkelte flyktning som skal bosettes. Etter hvert har mottakene fått en utvidet rolle i dette arbeidet. I den forbindelse utarbeidet UDI i 2003 en ny veileder i bosettingsarbeid for de ansatte i mottakene.

I løpet 2003 holdt regionkontorene en rekke opplæringskurs og seminarer for ansatte i kommuner i forbindelse med innføring av introduksjonsordningen (se. s 15). Totalt deltok 3800 personer fra 93 % av bosettingskommunene i løpet av året. Ved siden av å øke kompetansen rundt utviklingen av introduksjonsprogram i kommunene, var regionkontorenes erfaring at de også bidro til å skape entusiasme blant de som skal gjøre jobben.

Regionkontor Nord (Narvik):

Har ansvar for koordinering av beredskap i forhold til masseankomster av asylsøkere

Salangen kommune har vært driftsoperatør for statlige asylmottak siden 1988 og har erfaring med drift av ordinært asylmottak og mottak for enslige mindreårige.

“Vi føler vi har et godt samarbeid og en god dialog med Regionkontor Nord. Både kommuneansatte og mottaksansatte føler de får den informasjonen de har behov for fra regionkontoret.” Sjef for Flyktningseksjonen, H. Cameron Davis.

Regionkontor Midt Norge (Trondheim):

Har koordineringsansvar for regionkontorene på mottaksfeltet.

Kvalifiseringssenter for innvandrere (KSI) ved Trondheim kommune har ansvar for bosetting og kvalifisering av flyktninger og innvandrere som kommer til Trondheim.

“Vi har et veldig nært og godt samarbeid med UDIs regionkontor, som er en av våre viktigste samarbeidspartnere. I 2003 har vi blitt godt orientert om hva som skjer på feltet rundt om i landet, og informert om hvilke utfordringer kommunen står ovenfor.” Leder Kari Prytz.

Regionkontor Vest (Bergen):

Har det operative koordineringsansvaret for bosettingsarbeidet mellom regionkontorene

Regionkontor Sør (Kristiansand):

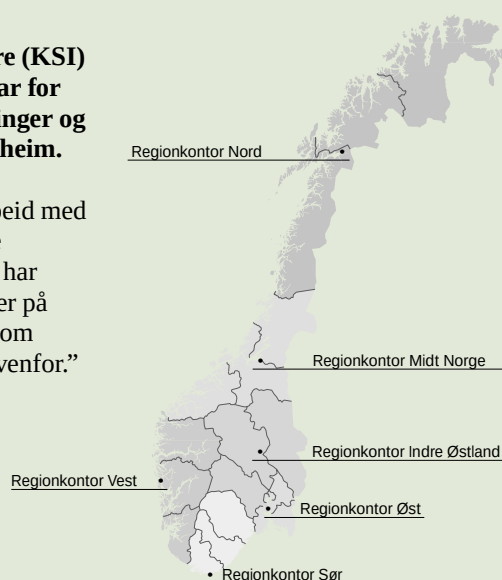
Har koordineringsansvar for tilbakevendingsarbeidet og har utstrakt kontakt med International organization for Migration (IOM).

Regionkontor Øst (Oslo):

har ansvaret for koordinering og faglig utvikling i UDI av arbeidet med enslige mindreårige asylsøkere.

Regionkontor Indre Østland (Gjøvik):

Var i 2003 ansvarlige for samarbeidet mellom UDI og Kontaktutvalget mellom innvandrere og myndigheter (KIM).

Til tross for at det ble satt i verk en rekke tiltak for å bedre servicenivået gjennom året, viser resultatene fra en stor brukerundersøkelse som ble gjennomført høsten 2003 at Utlendingsdirektoratet fortsatt har store utfordringer knyttet til brukerservice.

UDIs brukergruppe er stor og sammensatt. Den største gruppen består av personer som søker om ulike former for opphold i Norge og deres kontaktpersoner her. Andre viktige brukergrupper er direktoratets ulike samarbeidspartnere og allmennheten generelt. Brukernes behov for informasjon fra og kontakt med UDI møtes med tiltak på flere plan, fra søkerinformasjon på direktoratets internettsider til direkte kontakt mellom den enkelte søker og saksbehandler. I 2003 ble det gjennomført tiltak på flere områder for å bedre UDIs brukerservice.

Akseptabel saksbehandlingstid og tilfredsstillende brukerservice

I tildelingsbrevet fra Kommunal- og regionaldepartementet til UDI for 2003 er både akseptabel saksbehandlingstid og tilfredsstillende brukerservice skilt ut som særlige satsingsområder. Disse to målene henger sammen. Endrede saksbehandlingstider fører til endret behov for informasjon hos brukerne, og endret informasjonsbehov hos brukerne krever endret ressursbruk til brukerkontakt. Gjennom 2003 førte økte saksbehandlingstider i oppholdssaker, blant annet på grunn av knappe ressurser og innkjøringsproblemer

ved overgangen til nytt datasystem, til et økt behov for informasjon. I en situasjon med begrensede ressurser til rådighet er utfordringen å finne en balanse mellom generelle informasjonstiltak og informasjon gjennom direkte kontakt med direktoratet som gir tilfredsstillende brukerservice samtidig som det kan settes inn ressurser for å redusere saksbehandlingstidene.

Nye og mer brukervennlige internettsider

I 2003 lanserte UDI nye og mer brukervennlige internettsider som hjelper brukere i ulike situasjoner med å orientere seg på sidene. På de nye sidene har UDIs arbeidsområder blitt delt inn i flere temaer. Under hvert tema finner brukerne all relevant informasjon om temaet, blant annet, nyheter, statistikk, publikasjoner og nyttige lenker. Videre er det nå mulig for brukeren å finne egne innganger til informasjon i forhold til vedkommendes livssituasjon. I 2004 vil UDI fortsette å utvikle direktoratets internettsider slik at brukerne lett kan finne det de leter etter.

Brukerundersøkelse

UDI gjennomførte høsten 2003 en større brukerundersøkelse der utvalgte målgrupper ble spurt om hvordan de har opplevd direktoratets brukerservice. Resultatene fra undersøkelsen viste at direktoratet har store utfordringer på området, særlig i forhold til den direkte kommunikasjonen mellom brukerne og UDIs saksbehandlere. Resultatene fra undersøkelsen vil være et viktig grunnlag for direktoratets videre arbeid med brukerservice.

Søkerinformasjon på 15 språk

I oppholdssaker har UDI erfart at mange søkere trenger hjelp og veiledning når de søker. På denne måten kan en unngå at søknader må sendes i retur fordi det mangler opplysninger eller dokumentasjon. I 2003 utarbeidet UDI en serie faktaark med informasjon om regelverk og krav til dokumentasjon til personer som ønsker opphold i Norge. Temaene som berøres er arbeidstillatelser, asyl, bosetting, familiegjenforening, oppholdstillatelse for studenter, statsborgerskap og visum. Faktaarkene er oversatt til 15 språk. De er distribuert til og aktuelle utenriksskasjoner, og reviderte versjoner er lagt ut på UDIs internettsider. På denne måten kan interesserte lese dem på internett, samtidig som politiet og utenriksskasjonene kan laste dem ned og dele dem ut til personer som trenger informasjon.

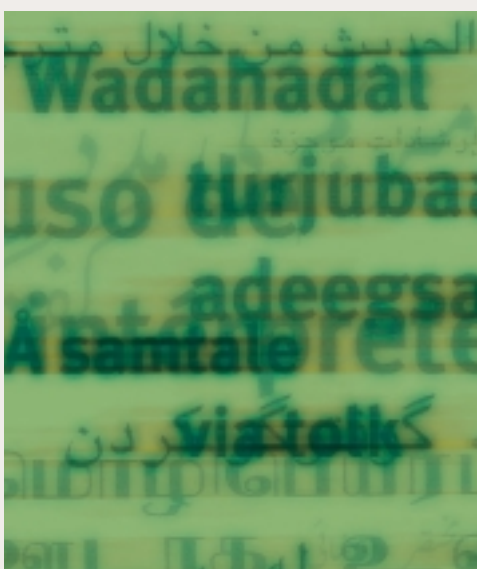

Styrket opplysningstjeneste for søkere

Søkere som har generelle spørsmål om regelverk og søknadsprosedyrer eller spørsmål knyttet til konkrete søknader kan kontakte UDIs opplysningstjeneste for søkere for å få informasjon. Opplysningstjenesten tar i mot henvendelser via personlig oppmøte, telefon og e-post. I 2003 ble opplysningstjenesten innlemmet i Oppholdsavdelingen og styrket både ressursmessig og faglig. Målet er at opplysningstjenesten skal kunne gi brukerne mest mulig av informasjonen de har behov for, slik at saksbehandlerne i større grad kan konsentrere om å behandle saker.

Utfordringer i 2004

Til tross for tiltakene som ble iverksatt i 2003 har Utlendingsdirektoratet store utfordringer knyttet til brukerservice i 2004. Med økte ressurser til behandlingen av oppholdssaker har UDI i 2004 som mål å forkorte saksbehandlingstider i alle type saker samt å yte god service når søkere og deres kontaktpersoner i Norge kontakter direktoratet. Høsten 2003 arbeidet UDI med å utvikle en serviceerklæring til direktoratets brukere. Den ferdigstilles i første halvår 2004. I serviceerklæringen vil brukerne få vite hva de skal forvente av service fra UDI, og erklæringen vil bli retningsgivende for direktoratets satsing på brukerservice i tiden som kommer.

UDIs bibliotek er en sentral kunnskapsbase om ulike migrasjons- og integreringsspørsmål. Bibliotekets samling som omfatter 17 000 bind. Boksamlingen omhandler alle aspekter ved innvandringen, først og fremst til Norge, men også den øvrige vestlige verden. Asyl- og flyktningrett, menneskerettigheter, integrering, rasisme og Norge som flerkulturelt samfunn er ved siden av bakgrunnsinformasjon om flyktningproduserende land de viktigste fagområdene.

I tillegg til å yte service overfor UDIs egne ansatte, Kommunal- og regionaldepartementet og Utlendingsnemnda, er biblioteket tilgjengelig også for eksterne brukere. Åpningstiden for eksterne brukere er mandag, tirsdag og onsdag mellom klokken 9-14.30, eller etter avtale.

I 2003 økte samlet utlån med mer enn 60 prosent til 4000. Økningen skyldtes i første rekke økt bruk av UDIs bibliotek blant lånere utenfor forvaltningen.

<http://www.udi.no/bibliotek>

I 2003 bidro innføringen av flere nye elektroniske saksbehandlingsverktøyer til å effektivisere saksbehandlingen i UDI og resten av utlendingsforvaltningen. Arbeidet med videreutvikling av elektroniske systemer fortsetter i 2004, og målet er papirløs saksflyt og saksbehandling.

DUF – Korrekt og effektiv saksbehandling

I 2003 tok Utlendingsdirektoratet, Utlendingsnemda og Politiet i bruk et nytt felles saksbehandlervertøy. Det nye Data-systemet for utlendings- og flyktningsaker (DUF), erstatter tidligere Fremkon. Overgangen fra Fremkon til DUF var krevende for utlendingsforvaltningen. Opplæring i bruk av et nytt verktøy og til dels endret arbeidsform for omkring 1000 saksbehandlere førte som ventet til redusert effektivitet i en overgangsperiode. I tillegg oppsto det tekniske problemer som medførte lange responstider i en periode. I løpet av høsten 2003 ble de tekniske problemene løst og saksbehandlerne trygge på DUF som verktøy.

DUF bidrar til å sikre korrekt, ensartet og effektiv saksbehandling, igjennom bedre tilgang til saksinformasjon for den enkelte saksbehandler og forenkling av samarbeidet innen utlendingsforvaltningen, og bidrar derfor til å øke rettsikkerheten for den enkelte søker. Innføring av DUF er et skritt på veien mot det langsiktige målet om full elektronisk saksbehandling.

Det nye verktøyet gir også bedre oversikt over saksgangen enn tidligere, som igjen bidrar til at UDI kan yte raskere og bedre service overfor brukere som ønsker informasjon om saksgangen underveis. I tillegg er automatisert informasjon fra systemet til søker, om status i behandlingen betydelig forbedret.

DUF gir bedre grunnlag for ressursstyring og oppgavefordeling og betydelig bedre statistikk- og styringsinformasjon, enn det har vært mulig å fremskaffe tidligere. Nye saksbehandlere i utlendingsforvaltningen vil få vesentlig bedre innføring og støtte i sitt arbeid med det nye verktøyet og på denne måten raskere bli gode saksbehandlere.

DubliNET - Effektivt og sikkert over landegrensene

I 2003 utviklet IT-avdelingen et elektronisk system som overfører informasjon om asylsøkere mellom landene som har inngått Dublin-avtale. Hensikten er å finne ut om asylsøkeren allerede har søkt asyl eller oppholdt seg i et av de andre medlemslandene, og hvem som har ansvaret for saksbehandlingen.

All informasjon som tidligere ble sendt via post, sendes nå elektronisk og kryptert via DubliNET. Alle opplysninger i asylsøkerprosessen loggføres i DUF, og relevant informasjon herfra flettes direkte inn i DubliNET slik at forespørselen sendes elektronisk til samtlige medlemsland. Dokumentene formidles raskere og mer effektivt enn tidligere.

Eurodac - europeisk fingeravtrykk-samarbeid

Eurodac er et sentralt fingeravtrykksregister som effektiviserer samarbeidet på tvers av landegrensene. Systemet ble innført i januar 2003 og styres av EU-kommisjonen, mens Kriminalpolitisen (Kripas) har det administrative ansvaret i Norge. Under søkelser i andre land som tidligere kunne ta mange uker, tar etter innføringen av Eurodac sekunder.

For å avklare om en asylsøker allerede har søkt asyl i et annet land i Dublin-samarbeidet, må alle søkere over 14 år samt personer som er anholdt for ulovlig grensepassering, avgi fingeravtrykk. Avtrykkene foretas av politiet, og Kripas søker i Eurodac-systemet for å sjekke om utlendingen har søkt asyl eller passert grensene ulovlig i andre stater i Dublin-samarbeidet. For asylsøkere lagres opplysningene i ti år.

